

Sygn. akt IX GC 146/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku IX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: del.SSR Dorota Majerska-Janowska

Protokolant: Anna Gutowska - Czulik

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2013 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.**

przeciwko **B. S. (1)**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej B. S. (1) na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 97.643,40 zł (dziewięćdziesiąt siedem tysięcy sześćset czterdzieści trzy złote 40/100) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 9.186,73 zł od dnia 7 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 20.775,49 zł od dnia 7 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 3.580,06 zł od dnia 17 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.
- 10.001,54 zł od dnia 17 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 5.649,45 zł od dnia 21 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 7.829,00 zł od dnia 21 sierpnia 2012r. do dnia 16 sierpnia 2013r.
- 1051,65 zł od dnia 21 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 210,33 zł od dnia 24 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 9.427,20 zł od dnia 25 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 2.636,73 zł od dnia 28 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 5.076,60 zł od dnia 30 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 760,83 zł od dnia 30 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 5.686,50 zł od dnia 4 września 2012r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 384,38 zł od dnia 3 września 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,

- 3.081,64 zł od dnia 4 września 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 4.192,40 zł od dnia 8 września 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 8.112,87 zł od dnia 28 października 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej B. S. (1) na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. 8.500 zł (osiem tysięcy pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

IV. świadczenie określone w pkt I i III wyroku rozkłada pozwanej B. S. (1) na 4 (cztery) raty płatne do 15-ego dnia każdego miesiąca poczynając od września 2013 r. w wysokości: pierwsza rata w kwocie 30.000 zł, druga i trzecia rata każda w kwocie po 22.547,80 zł (dwadzieścia dwa tysiące pięćset czterdzieści siedem złotych 80/100), czwarta rata w kwocie po 22.547,80 zł (dwadzieścia dwa tysiące pięćset czterdzieści siedem złotych 80/100) wraz ze skapitalizowanymi ustawowymi odsetkami zasądzonymi w pkt I wyroku wraz z kosztami procesu zasądzonymi w pkt III wyroku - z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat i z tym zastrzeżeniem, iż w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, cała należność pozostała do zapłaty staje się natychmiast wymagalna.

del.SSR Dorota Majerska-Janowska

Sygn. akt IX GC 146/13

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. domagała się od B. S. (1) zapłaty kwoty 97.643,40 zł z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 9.186,73 zł od dnia 6 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 20.775,49 zł od dnia 7 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 3.580,06 zł od dnia 16 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 10.001,54 zł od dnia 17 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 5.649,45 zł od dnia 20 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 7.829 zł od dnia 20 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 1.051,65 zł od dnia 20 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 210,33 zł od dnia 24 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 9.427,20 zł od dnia 25 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 2.636,73 zł od dnia 27 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 5.076,60 zł od dnia 30 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 760,83 zł od dnia 30 sierpnia 2012 r.,
- od kwoty 5.686,50 zł od dnia 3 września 2012 r.,

- od kwoty 384,38 zł od dnia 3 września 2012 r.,
 - od kwoty 3.081,64 zł od dnia 3 września 2012 r.,
 - od kwoty 4.192,40 zł od dnia 8 września 2012 r.,
 - od kwoty 8.112,87 zł od dnia 28 października 2012 r.
- w każdym przypadku do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka sprzedawała pozwanej zamówione przez nią materiały budowlane i w związku z wykonaniem tej usługi wystawiła kupującej faktury VAT na łączną kwotę 97.643,40 zł. Podkreśliła, że pozwana bez zastrzeżeń odebrała zamówione towary, o czym świadczy fakt rozliczenia przez nią z tego tytułu podatku VAT. Mimo tego pozwana do dnia wniesienia pozwu nie uregulowała na rzecz powódki należności z wystawionych faktur VAT nawet wówczas, gdy została wezwana do zapłaty dochodzonej niniejszym pozwem kwoty.

B. S. (1) wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu.

Podniosła, że wierzytelność powódki nie była jeszcze wymagalna, a wytoczono przez nią powództwo jest przedwczesne. Wyjaśniła bowiem, że strony umowy uzgodniły, iż pozwana rozpocznie spłatę należności powódki dopiero od kwietnia 2013 r., tj. z momentem rozpoczęcia sezonu budowlanego, podczas którego możliwe byłoby odzyskanie przez nią płynności finansowej. Podkreśliła przy tym, że strony stale współpracowały ze sobą przez wiele lat i powódce znana była ciężka sytuacja finansowa pozwanej. Ponadto zakwestionowała, aby powódka dostarczyła jej towary objęte następującymi fakturami VAT: nr (...). Powódka z tych zamówień miała się nie wywiązać. W zakresie kwoty 37.292,58 zł pozwana zgłosiła zarzut potrącenia i wnosiła o niezasądzenie od niej tejsze kwoty. Na fakturach bowiem były podpisy, ale nie wiadomo przez kogo wystawione. Miały one co najwyżej świadczyć o fakcie odebrania faktur, a nie odbioru towaru.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania stale współpracowały ze sobą w ramach prowadzonej działalności gospodarczej od kilku lat.

W ramach stałej współpracy B. S. (1) kupowała od (...) spółki z o.o. materiały budowlane (m.in. blachodachówka, elementy rynien, rynny i inne akcesoria). Zamówienia przyjmował A. K., który je wprowadzał do systemu powoda, następnie było ono realizowane.

(okoliczność bezsporna)

B. S. (1) swój (...) i działalność gospodarczą prowadziła co najmniej od 20.09.2001r.

(dowód: wydruk z ewidencji działalności gospodarczej – k.18)

W dniu 2.03.2012 r. pozwana zapłaciła powódce kwotę 9.648,52 zł, którą pozwana zaliczyła na faktury nr (...) (6.894,65 zł) i (...) (2.754,87 zł). Faktury te dotyczyły sprzedaży towarów z dnia 16.12.2011 r. i z dnia 22.12.2011 r. na kwotę 6.894,65 zł oraz 3.753,84 zł.

W dniu 14.05.2012 r. pozwana zapłaciła powódce kwotę 1.100 zł, którą pozwana zaliczyła na faktury nr (...) (0,14zł) i (...) (1.099,86 zł). Faktury te dotyczyły sprzedaży towarów z dnia 23.03.2012 r. i z dnia 29.03.2012 r. na kwotę 1.274,40 zł oraz 1.845,56 zł.

W dniu 16.08.2012 r. pozwana zapłaciła powódce kwotę 10.461,40 zł, którą pozwana zaliczyła na faktury nr (...) (4.329,38zł), (...) (185,02) i (...) (5.947 zł). Faktury te dotyczyły sprzedaży towarów z dnia 26.06.2012 r. i z dnia 27.06.2012 r. na kwotę 22.729,38 zł, 185,02 zł oraz 5.947,08 zł.

(okoliczności bezsporne, a nadto **dowody** : faktury (...) – k.204-214)

W dniu 6.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlane na łączną kwotę 16.516,99 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z dnia 6 lipca 2012 r. na kwotę 16.516,99 zł z terminem płatności do dnia 5 sierpnia 2012 r., którą podpisał syn pozwanej, a zarazem jej pracownik. Jednocześnie osoba ta podpisała oświadczenie, iż zapoznała się i akceptowała Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdziła odbiór towaru bez zastrzeżeń.

Także F. A. pracownik pozwanej podpisał dyspozycję załadunkową nr (...) i protokół zdawczo – odbiorczy do towaru objętego tą fakturą, stwierdzając zgodność ilościową – brak różnic oraz brak widocznych uszkodzeń towaru.

(**dowód:** faktura nr (...) – k.19-20, k.104; (...) wraz z protokołem zdawczo-odbiorczym – k.93-94)

W dniu 6.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlane na łączną kwotę 20.775,49 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z dnia 7 lipca 2012 r. z terminem płatności do dnia 6 sierpnia 2012 r., którą podpisał syn pozwanej, a zarazem jej pracownik. Jednocześnie osoba ta podpisała oświadczenie, iż zapoznała się i akceptowała Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdziła odbiór towaru bez zastrzeżeń.

Także F. A. pracownik pozwanej podpisał dyspozycję załadunkową nr (...) oraz nr (...) i protokoły zdawczo – odbiorcze do towaru objętego tą fakturą, stwierdzając zgodność ilościową – brak różnic oraz brak widocznych uszkodzeń towaru.

(**dowód:** faktura nr (...) – k.21-23; dyspozycja załadunkowa nr (...) wraz z protokołem zdawczo-odbiorczym – k.95; dyspozycja załadunkowa nr (...) wraz z protokołem zdawczo odbiorczym – k.96-97, k.105)

W dniu 16.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlane na łączną kwotę 3.580,08 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z dnia 16 lipca 2012 r. z terminem płatności do dnia 15 sierpnia 2012 r., którą podpisała pozwana. Jednocześnie B. S. (1) podpisała oświadczenie, iż zapoznała się i akceptowała Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdziła odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura nr (...) – k.24)

W dniu 17.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlane na łączną kwotę 10.001,54 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z dnia 17 lipca 2012 r. z terminem płatności do dnia 16 sierpnia 2012 r., którą podpisał F. A. – pracownik pozwanej. Jednocześnie osoba ta podpisała oświadczenie, iż zapoznała się i akceptowała Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdziła odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura nr (...) – k.26)

W dniu 20.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlane na łączną kwotę 5.649,45 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z dnia 20 lipca 2012 r. z terminem płatności do dnia 19 sierpnia 2012 r., którą podpisała pozwana. Jednocześnie B. S. (1) podpisała oświadczenie, iż zapoznała się i akceptowała Ogólne Warunki Sprzedaży powoda.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.27)

W dniu 20.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlane na łączną kwotę 8.112,87 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z dnia 20 lipca 2012 r. z terminem płatności do dnia 20 sierpnia 2012 r., którą podpisała pozwana. Jednocześnie B. S. (1) podpisała oświadczenie, iż zapoznała się i akceptowała Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdziła odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.28-29)

W dniu 20.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlana na łączną kwotę 1051,65 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z dnia 20 lipca 2012 r. z terminem płatności do dnia 19 sierpnia 2012 r., którą podpisała pozwana. Jednocześnie B. S. (1) podpisała oświadczenie, iż zapoznała się i akceptowała Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdziła odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.30)

W dniu 24.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlana na łączną kwotę 210,33 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z terminem płatności do dnia 23 sierpnia 2012 r., którą podpisał F. A. pracownik pozwanej. Jednocześnie podpisał on oświadczenie, iż zapoznał się i akceptował Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdzał odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.31)

W dniu 26.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlana na łączną kwotę 9.427,20 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z terminem płatności do dnia 24 sierpnia 2012 r., którą podpisał F. A. pracownik pozwanej. Jednocześnie podpisał on oświadczenie, iż zapoznał się i akceptował Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdzał odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.32-33)

W dniu 27.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlana na łączną kwotę 2.636,73 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z terminem płatności do dnia 26 sierpnia 2012 r., którą podpisał F. A. pracownik pozwanej. Jednocześnie podpisał on oświadczenie, iż zapoznał się i akceptował Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdzał odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.34)

W dniu 27.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlana na łączną kwotę 5076,60 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił w dniu 30.07.2012r. pozwanej fakturę nr (...) z terminem płatności do dnia 29 sierpnia 2012 r., którą podpisał F. A. pracownik pozwanej. Jednocześnie podpisał on oświadczenie, iż zapoznał się i akceptował Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdzał odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.35-36)

W dniu 30.07.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlana na łączną kwotę 760,83 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił tego samego pozwanej fakturę nr (...) z terminem płatności do dnia 29 sierpnia 2012 r., którą podpisał F. A. pracownik pozwanej. Jednocześnie podpisał on oświadczenie, iż zapoznał się i akceptował Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdzał odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.37)

W dniu 02.08.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlana na łączną kwotę 5.686,50 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił w dniu 03.08.2012r. pozwanej fakturę nr (...) z terminem płatności do dnia 2 września 2012 r., którą podpisał F. A. pracownik pozwanej. Jednocześnie podpisał on oświadczenie, iż zapoznał się i akceptował Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdzał odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.38-39)

W dniu 02.08.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlane na łączną kwotę 384,38 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej tego samego dnia fakturę nr (...) z terminem płatności do dnia 1 września 2012 r., którą podpisał F. A. pracownik pozwanej. Jednocześnie podpisał on oświadczenie, iż zapoznał się i akceptował Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdzał odbiór towaru bez zastrzeżeń. Stwierdził też zgodność ilościową brak różnic oraz brak widocznych uszkodzeń towaru w dyspozycji załadunkowej nr (...).

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.40; dyspozycja załadunkowa nr (...) – k.41)

W dniu 03.08.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlane na łączną kwotę 3.081,64 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z terminem płatności do dnia 2 września 2012 r., którą podpisał F. A. pracownik pozwanej. Jednocześnie podpisał on oświadczenie, iż zapoznał się i akceptował Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdzał odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.42)

W dniu 08.08.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlane na łączną kwotę 4.192,40 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej fakturę nr (...) z terminem płatności do dnia 7 września 2012 r., którą podpisał F. A. pracownik pozwanej. Jednocześnie podpisał on oświadczenie, iż zapoznał się i akceptował Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdzał odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.44-45)

W dniu 27.09.2012 r. (...) sprzedał powódce materiały budowlane na łączną kwotę 8.127,39 zł. Towar został dostarczony tego samego dnia. Z tego tytułu powód wystawił w dniu 27.09.2012r. pozwanej fakturę nr (...) z terminem płatności do dnia 27 października 2012 r., którą podpisał syn pozwanej – jej pracownik. Jednocześnie podpisał on oświadczenie, iż zapoznał się i akceptował Ogólne Warunki Sprzedaży powoda i potwierdzał odbiór towaru bez zastrzeżeń.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) – k.46-47)

Wszystkie wskazane powyżej faktury VAT zostały przez pozwaną zaksięgowane w jej systemie rozliczeniowym. Towary, objęte tymi fakturami, powiększyły zaś stan magazynów pozwanej, a w późniejszym czasie zostały wykorzystane przez pozwaną w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. Zamawianiem towaru w imieniu pozwanej zajmował się głównie jej pracownik – syn B. S. (2) i K. S..

F. A. był pracownikiem pozwanej do grudnia 2012r. na stanowisku magazynier, kierowca. Miał uprawnienie do odbioru towaru dla B. S. (1).

(**dowód:** deklaracje dla podatku VAT pozwanej, k. 113-120, ewidencja zakupów pozwanej, k. 121-146, częściowo przesłuchanie pozwanej B. S. (1), e-protokół z 07.08.2013 r.)

W okresie trwania stałej współpracy kontrahentów pozwana nigdy nie zakwestionowała co do ilości bądź jakości zakupionego towaru. Pozwana nie dokonywała też w tym czasie zwrotów dostarczonych towarów.

Jak w sierpniu nastąpił brak płatności ze strony pozwanej, to powód wstrzymał przyjmowanie od niej zamówień.

(**dowód:** zeznania świadka A. K. - e-protokół z 02.07.2013 r. - k.193)

W piśmie z dnia 30 listopada 2012 r., doręczonym w dniu 4.12.2012r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 97.643,40 zł wynikającej z dostarczonego towaru, objętego wskazanymi fakturami VAT w terminie do 3.12.2012r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(**dowód:** wezwanie do zapłaty - k. 48-52; potwierdzenie doręczenia przesyłki – k.98)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dokumentom prywatnym, które stanowiły dowód na okoliczność, że osoby je podpisujące złożyły oświadczenia woli w nich wskazane (art. 245 k.c.). Zaś dokumenty urzędowe korzystały zarówno z domniemania autentyczności jak i prawdziwości.

Przy czym faktury stanowiły nie tylko dokumenty stricto rachunkowo-księgowo, skoro znajdowała się na nich również adnotacja „potwierdzam odbiór towaru bez zastrzeżeń”, a pod nią podpisy pozwanej lub jej pracowników. Przy czym do odbioru towaru i oświadczeń w tym zakresie był również umocowany F. A.. Prowadziło to do przyjęcia, iż rachunki zawierające taką adnotację o wydaniu towaru, świadczyły o tym, że materiały od powoda zostały pozwanej przekazane. B. S. (1) nie udowodniła, by owe oświadczenia woli były wadliwe, cofnięte, a towary zwrócone. Wręcz przeciwnie sama potwierdziła, że faktury te zaksięgowała u siebie i nie wykonalne było podpisanie ich, przed odbiorem towaru. W konsekwencji, niezależnie od tego, czy F. A. podpisał dyspozycję załadunkową (...) i protokół zdawczo-odbiorczy (jeden dokument), czy też nie, to jeśli podpisał adnotację na fakturze VAT nr (...) (odwołującą się w swojej treści do (...)) „potwierdzam odbiór towaru bez zastrzeżeń”, a odbiór towaru mieścił się w jego uprawnieniach, to należało przyjąć, że owe materiały budowlane trafiły do pozwanej.

Walor wiarygodności Sąd przyznał zeznaniom świadków S. R. i A. K., pracownikom pozwanego, który zajmowali się pozwaną jako kontrahentem. Relacje ich były szczerze, spójne i korelowały z przedstawionymi dokumentami. Charakteryzowały się też logicznością, nie raziły niekonsekwencją czy sprzecznością z zasadami doświadczenia życiowego czy racjonalności. Przy czym zeznania świadka S. R. nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem zajmował się on jedynie wystawianiem faktur, nie natomiast doręczeniem towaru czy przyjmowaniem zamówienia. Zaś chociażby z racji tego, iż pozwana faktury u siebie zaksięgowała, oczywistym jest, iż uprzednio musiała je otrzymać. Zresztą pozwana na rozprawie w dniu 2.07.2013 r. potwierdziła, że faktury doręczał jej pracownik powoda M. D..

Natomiast zamówienia od pozwanej przyjmował A. K., który wprowadzał je do systemu. Potem towar był odbierany przez magazyniera pozwanej, gdy transport był wykonywany przez powoda, lub też bezpośrednio przez kierowcę pozwanej, jeśli to on odbierał towar w (...). Zawsze na dokumencie wz był podpis kierowcy odbierającego towar, przy czym odbiór taki był jeszcze weryfikowany poprzez przesłanie faktury odwołującej się do danego dokumentu wz. Faktury takie trafiły bezpośrednio już do przedsiębiorstwa pozwanej i znajdowała się na nich także adnotacja o odbiorze towaru. Gdyby materiały nie trafiły do B. S. (1), to na etapie odbioru faktury, miała możliwość kwestie te zweryfikować w oparciu o daty dostaw i numery wz widniejące na rachunku, a następnie faktury zwrócić lub też przesłać informację, że takiego towaru nie dostała. Mimo takiej możliwości, na każdej z faktur pozwana lub jej pracownicy potwierdzali odbiór wymienionego w dokumencie towaru bez zastrzeżeń.

Świadek ten potwierdził, jakie materiały dostarczano powódce i że przyjmował je zwykle pan A., co korelowało z treścią dokumentów. Przy czym sama B. S. (1) potwierdziła, że była to osoba upoważniona w jej przedsiębiorstwie do odbioru towarów. Zaś A. K. zeznał, że nie było żadnych zwrotów, korekt czy reklamacji dostaw zamówionych przez pozwaną, ani też by dostarczono towar, na który nie było zamówienia.

Pozwana cofnęła wnioski o przesłuchanie świadków P. O., F. A. i opinii biegłego grafologa, a Sąd zatem nie miał podstaw, by dowody te przeprowadzać z urzędu.

Za wiarygodne uznano zeznania pozwanej, co do sposobu zamówień, dostarczania towaru, gdyż uzupełniało się to z zeznaniami S. R. oraz A. K.. Pozwana potwierdziła też fakt zaksięgowania owych należności w swoich księgach handlowych, co korelowało z przedstawioną dokumentacją księgową. Wskazała, że wszystkie sporne faktury były podpisane przez nią lub jej syna B. S. (2) czy pracownika F. A.. Przy czym pozwana nie udowodniła, by wystawiano na te rachunki jakiegokolwiek faktury korygujące na mniejsze kwoty (art. 6 k.c.), a z tego tytułu wywodziła dla siebie

korzystne skutki prawne. Na wiarę nie zasługiwały natomiast twierdzenia, o ewentualnej prolongacie płatności, gdyż nie miało to żadnego oparcia w jakichkolwiek wiarygodnych dowodach, a skoro sprawa płatności została zlecona firmie windykacyjnej, to w świetle doświadczenia życiowego, trudno było mówić o jakiegokolwiek zmianie terminu płatności czy rezygnacji z odsetek powoda.

W świetle poniesionych zarzutów w sprzeciwie, istota sporu sprowadzała się do kwestii czy doszło do prolongaty płatności i należności powoda były już wymagalne czy też nie, a także czy doszło do odbioru towarów objętych fakturami nr (...).

Przy czym pozwany nie kwestionował samej jakości oraz ceny, okoliczności powyższe jako bezsporne na mocy art.230 k.p.c. nie wymagały dalszego dowodzenia. Zaś na mocy art.503§1 k.p.c. B. S. (1) w sprzeciwie winna przedstawić zarzuty, jak też okoliczności faktyczne i dowody. Sąd miał obowiązek pominąć spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobniła, że nie zgłosiła ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznawaniu sprawy albo że wystąpią inne wyjątkowe okoliczności. Pozwany natomiast nie wykazał, by upoważnienie do odbioru towaru dla F. A. zostało cofnięte, co dawało w tym zakresie asumpt do przyjęcia zastosowania przepisów art.230 k.p.c. i art.229 k.p.c.

Po pierwsze B. S. (1) w żaden sposób nie udowodniła, by z uwagi na jej trudną sytuację finansową, powódka w trakcie rozmów zgodziła się na spłatę zaległych zobowiązań do kwietnia 2013r. Pozwana jako doświadczony przedsiębiorca, winna liczyć się z możliwością wytoczenia powództwa przeciwko niej, skoro od lata 2012 r. nie spłacała swoich zobowiązań i skierowano do niej wezwanie do zapłaty, a windykację zlecono specjalistycznej firmie. Trudno w tej mierze postawić jakikolwiek zarzut powodowi, który w ten sposób dbał o swoje interesy, a zarazem działał w celu uniknięcia przedawnienia należności. Swoje wnioski o przesłuchanie świadków na okoliczność zawartego porozumienia, pozwana cofnęła. Wobec powyższego należało przyjąć, iż skoro towar został kontrahentowi dostarczony, zaksięgował on z tego tytułu faktury, potwierdził na nich fakt odbioru towaru, to należało za niego zapłacić zgodnie z ekwiwalentnością świadczeń charakterystyczną dla umowy kupna – sprzedaży.

Po wtóre również nie potwierdził się zarzut pozwanej, iż nie dostarczono jej towaru objętego fakturami nr (...). Powód w odpowiedzi na powyższe przedstawił oryginały tych faktur, podpisane (jak przyznała sama pozwana) przez jej syna – pracownika. Znajdowała się tam adnotacja o odbiorze towaru bez zastrzeżeń. Dodatkowo przedstawiono dokumenty potwierdzające wydanie towaru ((...), (...), (...), (...)), objętego przedmiotowymi rachunkami. Te protokoły wydania towaru także były podpisane przez pracownika pozwanej F. A., który miał umocowanie do potwierdzenia odbioru dostarczonych czy odebranych materiałów budowlanych, co potwierdziła sama pozwana.

W sumie więc wszystkie podniesione przez pozwaną zarzuty okazały się chybione. Ponadto nie udowodniła ona, by zaistniała po jej stronie jakakolwiek nadpłata na rzecz powoda. Nie wykazała by przysługiwała jej jakakolwiek konkretna wierzytelność względem powoda. Skoro zaś jej nie było, B. S. (1) nie mogła dokonać żadnego skutecznego prawnie potrącenia w rozumieniu art.498 k.c.

Powód bowiem przedstawił dokumenty potwierdzające odbiór towaru, podpisane przez osoby do tego uprawnione. Sama pozwana przyznała, że F. A. był uprawniony do potwierdzenia odbioru towaru, a skoro tak, to w ramach jego obowiązków było też podpisywanie dokumentów fakt ten potwierdzających. Oświadczenie „potwierdzam odbiór towaru bez zastrzeżeń”, F. A. złożył pod fakturą nr (...), stwierdzenie tej okoliczności niewątpliwie mieściło się w jego kompetencjach, niezależnie od uprawnień do podpisywania innych dokumentów księgowych. Skoro tak, to owe materiały budowlane, musiały trafić do pozwanej. Sama bowiem podała, że było możliwe podpisanie faktury bez otrzymania uprzedniego dokumentu wz. Zaś samej jakości i ilości towaru B. S. (1) nie kwestionowała. Taki dokument księgowy w postaci podpisanej przez swojego pracownika faktury przyjęła i u siebie zaksięgowwała, w ramach zakupionych towarów i koszt z tym związany rozliczyła. Na żadnym z tych etapów, dostawa materiałów nie była przez pozwaną kwestionowana. Nie uczyniła tego też w sprzeciwie, mimo tego, że odpis pozwu otrzymała już w grudniu 2012 r. i miała dostateczny czas, na przygotowanie się do procesu oraz zweryfikowanie swojej dokumentacji czy też zasięgnięcie w ramach działalności gospodarczej, porady prawnej.

Zresztą skoro towar trafiał do magazynu czy do klientów pozwanej, to właśnie F. A. jako magazynier i kierowca, miał o tym największą wiedzę i mógł potwierdzić czy towar otrzymał. Odnośnie towaru objętego wz nr (...) zrobił to podpisując oświadczenie na dokumencie – fakturze VAT, że potwierdza odbiór towaru bez zastrzeżeń. Nieracjonalne, godzące w płynność obrotu byłoby wymaganie od pozwanej działania tylko osobiście w przedmiocie odbioru towaru, zwłaszcza gdy dotyczyłoby to przedsiębiorstwa, którego działalność wymaga, by pozwana zajmowała się koordynacją wszystkich prac. Właśnie w celu zastępowania pozwanego zostali zatrudnieni pracownicy, aby zwolnić go od podpisywania wszystkich dokumentów, które wychodzą z przedsiębiorstwa. Zaś takie pełnomocnictwo w ramach stosunku pracy jako nieogólne do zwykłych czynności nie wymagało formy pisemnej (art.99§2 kc a contrario).

Nie budziło też wątpliwości, iż pracownicy pozwanego działali w lokalu przedsiębiorstwa pozwanego i na mocy przepisu art.97 kc wynikało względem nich domniemanie faktyczne, iż działają w imieniu przedsiębiorcy składając zamówienia na towar. Takie domniemanie mogło być obalone przez pozwanego tylko przez wykazanie, iż informował powoda o braku umocowania poszczególnych pracowników do przesyłania uzgodnionych zleceń czy odbioru towaru (Por. A.Szupunar, Udzielenie pełnomocnictwa, PS 1993/9/18, s.33; SN z 12.12.1997r., III CKN 160/97, OSNC 1998/6/100), czego jednak pozwana nie uczyniła, ani też nie udowodniła (art. 6 k.c.).

Stale kontakty, które doprowadziły do wytworzenia się zwyczajowego, stałego trybu zawierania umów, w którym reakcje każdej ze stron na czynności drugiej strony są zawsze podobne i łatwe do przewidzenia, a do zawierania umów dochodzi rutynowo i niejako automatycznie, uzasadniały przyjęcie, że strony pozostawały w stałych stosunkach, w których brak odpowiedzi na ofertę należało uznać za jej przyjęcie (Por.SN z 5.12.2003 r., IV CK 286/02, Lex nr 164015).

Jeśli więc powód otrzymał od pozwanej, z którą pozostawał w stałych stosunkach gospodarczych, ofertę zawarcia umowy w ramach swej działalności, przesłaną także faksem czy mailem lub w inny mniej formalny sposób, to brak niezwłocznej odpowiedzi ze strony powoda przyjmuje się za przyjęcie oferty (art.68² k.c.). Ponadto gdy według ustalonego w danych stosunkach zwyczaju lub treści oferty, dojście do składającego ofertę oświadczenia drugiej strony o jej przyjęciu nie jest wymagane, gdy składający ofertę domaga się niezwłocznego jej wykonania, a strony powodowa we właściwym czasie przystąpiła do jej wykonania (art.69 k.c.).

W konsekwencji Sąd uznał, iż towary objęte spornymi fakturami zostały pozwanej wydane w ramach umów kupna – sprzedaży, za co należała się powodowi zapłata ceny.

Mając na względzie powyższe na mocy art.535 k.c. powództwo podlegało uwzględnieniu co do zapłaty kwoty 97.643,40 zł na którą powód przedstawił dokumenty, w których potwierdzono odbiór towaru bez zastrzeżeń.

Na podstawie przepisu art.481 k.c. powód miał prawo domagać się odsetek ustawowych za opóźnienie ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, chociażby nie poniósł z tego tytułu żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które pozwany odpowiedzialności nie ponosił. W związku z czym Sąd orzekł o obowiązku zapłaty odsetek ustawowych od dnia następnego po terminie płatności wskazanym w fakturze.

Jednocześnie co do faktur, których termin płatności mijał w dniach 5.08.2012r., 15.08.2012r., 19.08.2012r., 26.08.2012r., 2.09.2013 r., to w myśl art.115 k.c. skoro ostatnim dniem płatności była niedziela, dzień ustawowo wolny od pracy, to odsetki należało liczyć dopiero od dnia następnego, co musiało skutkować oddaleniem powództwa w zakresie odsetek ustawowych za dzień następujący po dniu wolnym ustawowo od pracy, albowiem na ten dzień termin płatności jeszcze przedłużał się. Zatem roszczenie w te dni było jeszcze niewymagalne, a roszczenie odsetkowe podlegało oddaleniu.

Mając na względzie postawę pozwanej, jej świadomość spłaty zadłużenia, jak również realne możliwości uzyskania stopniowych dochodów w okresie jesiennym przez B. S. (1), Sąd skorzystał z dobrodziejstwa przepisu art. 320 k.p.c. i zdecydował się na rozłożenie zasądzzonego świadczenia na 4 (cztery) raty płatne do 15-ego dnia każdego miesiąca poczynając od września 2013 r. w wysokości: pierwsza rata w kwocie 30.000 zł, druga i trzecia rata każda w kwocie po 22.547,80 zł (dwadzieścia dwa tysiące pięćset czterdzieści siedem złotych 80/100), czwarta rata w kwocie po 22.547,80

zł (dwadzieścia dwa tysiące pięćset czterdzieści siedem złotych 80/100) wraz ze skapitalizowanymi ustawowymi odsetkami zasądzonymi w pkt I wyroku czyli od kwot:

- 9.186,73 zł od dnia 7 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 20.775,49 zł od dnia 7 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 3.580,06 zł od dnia 17 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.
- 10.001,54 zł od dnia 17 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 5.649,45 zł od dnia 21 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 7.829,00 zł od dnia 21 sierpnia 2012r. do dnia 16 sierpnia 2013r.
- 1051,65 zł od dnia 21 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 210,33 zł od dnia 24 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 9.427,20 zł od dnia 25 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 2.636,73 zł od dnia 28 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 5.076,60 zł od dnia 30 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 760,83 zł od dnia 30 sierpnia 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 5.686,50 zł od dnia 4 września 2012r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 384,38 zł od dnia 3 września 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 3.081,64 zł od dnia 4 września 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.,
- 4.192,40 zł od dnia 8 września 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013r.,
- 8.112,87 zł od dnia 28 października 2012 r. do dnia 16 sierpnia 2013 r.

wraz z kosztami procesu zasądzonymi w pkt III wyroku - z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat i z tym zastrzeżeniem, iż w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, cała należność pozostała do zapłaty staje się natychmiast wymagalna. Albowiem mając na uwadze treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r. (III PZP 11/70; OSNC 1971/4/61), jak również z uchwały z dnia 15.12.2006 r. (III CZP 126/06, OSNC 2007/10/147) i podzielając w pełni wyrażone tam stanowisko, zgodnie z którym rozłożenie zasądzonych świadczeń na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat, Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia następnego po terminie płatności do dnia wydania wyroku w sprawie.

Zdaniem Sądu rozłożenie świadczenia na 4 raty uwzględnia interes zarówno powoda, jak i pozwanej. Dając szansę tej ostatniej na stopniową spłatę zadłużenia, bez niebezpieczeństwa wszczęcia egzekucji ze wszystkich jej walorów majątkowych, co mogłoby prowadzić do sparaliżowania prowadzonego przez nią przedsiębiorstwa. Jednocześnie rozłożenia należności tylko na 4 raty (z zastrzeżeniem, że w razie braku zapłaty, cała należność staje się natychmiast wymagalna), nie dzieje się ze zbytnim pokrzywdzeniem powoda, który w ten sposób mógłby uzyskać realną spłatę długu bez konieczności wszczynania egzekucji (przy dobrowolnych wpłatach pozwanej) w stosunkowo niedługim okresie. Przedstawiona dokumentacja księgowa pozwanej, jak też jej oświadczenia na rozprawie w przedmiocie rozszerzenia działalności gospodarczej, przemawiały za tym, że jej działalność gospodarcza wciąż przynosi zyski, są

zawierane nowe transakcje. Daje to szansę na możliwość stopniowej spłaty zadłużenia zasądzonego wyrokiem sądu. Tym bardziej, że B. S. (1) już na rozprawie deklarowała możliwość pierwszej wpłaty w granicach około 30.000 zł.

O kosztach postępowania w sprawie Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. kierując się zasadą, że strona która sprawę przegrała – a więc pozwana ma obowiązek zwrotu przeciwnikowi poniesionych kosztów procesu.

Na zasądzoną od pozwanego na rzecz strony powodowej należność tytułem kosztów sądowych składa się kwota 4883 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, kwota w wysokości 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 6 pkt 6w zw. z § 2 ust. 1 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.), albowiem rodzaj i stopień zawichości sprawy oraz nakład pracy zawodowego pełnomocnika nie uzasadniał przyznania wynagrodzenia w większym stopniu niż stawka minimalna.

del. SSR Dorota Majerska-Janowska